

Ahirette sevdiklerimizle birlikteyiz

Saffet Bey: “Kişi sevdiğiyle beraber haşrolacaktır’ hadisini açıklar mısınız?”

SEVDİKLERİMİZLE BİRLİKTE OLMA MUTLULUĞU

Kişinin dünyada sevdikleriyle beraber olduğu gibi, âhirette de sevdikleriyle beraber olması Allah’ın hususî bir lütfudur. Zaten beşer olarak biz de bunu istiyoruz. Çünkü ancak sevdiklerimizle birlikte olduğumuzda mutlu olabiliyoruz. Sevdiklerimizden uzak olduğumuzda ise içimizi bir düşüncedir, bir kederdir, bir garipliktir kaplıyor. Beşer olarak sevdiklerimiz içinde yaşamak, sevdiklerimiz içinde gülmek, sevdiklerimiz içinde ağlamak, sevdiklerimiz içinde ölmek istemiyor muyuz? Acımızda, sevincimizde, düşünümüzde, derneğimizde hep sevdiklerimizi yanı başımızda görmek istemiyor muyuz? Öyle ki, başımız ağrıdığına sevdiklerimiz çare buluyor, dişimiz ağrıdığına sevdiklerimiz merhem oluyor, düştüğümüzde sevdiklerimiz elimizden tutuyor.

Hiz. Âdem (as) yaratıldıktan hemen sonra, sevdiği bir eş olarak beraberinde Hiz. Havva validemizin de yaratılmış olması, insanoğlunun sevdikleriyle birlikte yaşamaya ne derece meyyal olduğunu göstermeye yeter. Cenâb-ı Hak da bu isteğe cevap olarak insanoğluna beraberinde sevebileceği eşler, dostlar ve arkadaşlar yaratmıştır.

SEVDİKLERİMİZİ ALLAH İÇİN SEVMELİYİZ

Madem sevdiklerimizi bize Cenâb-ı Hak ihsan etmiştir. Öyleyse onları Allah için sevmeliyiz. Onları Allah için sevdiğimizde, Cenâb-ı Hak ebedî âhîret hayatında da inşaallah onları bize, bizi onlara ihsan eder.

Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) şöyle buyurmuştur: “Ruhlar, sınıf sınıf toplanmış cemaatlerdir. Birbiri ile dünyada tanışmış ve birbirlerini sevmiş olan salih ruhlar, orada bir araya gelirler ve birbirlerini yine severler. Dünyada birbiri ile zıtlaşan, birbirini inkâr eden, birbirine muhalif giden ve birbirini sevmeyenler ise, orada yine birbirlerine muhalif giderler, birbirlerini sevmezler ve birbirinin sınıfında da olmazlar.”¹

Hiç şüphesiz sevgilerin başında Allah sevgisi gelir. Gerçek dostumuz Allah’tır. Nitekim sevebileceğimiz dostlar yaratmak suretiyle, dost aynasında bize asıl kendi sevgisini gösteren Allah’tan başkası değildir. Sonra Resûlullah (asm) sevgisi gelir. Sonra Allah için olmak şartıyla diğer insanların ve varlıkların sevgisi gelir.

ÖNCE SEVEN ALLAH'TIR

Peygamber Efendimiz (asm) buyurdu ki: “Şüphesiz Allah bir kulu sevdiği zaman Cebrail’i (as) çağırır ve: ‘Ben falan kimseyi seviyorum. Sen de onu sev!’ diye emreder. Cibril de onu sever. Sonra Cibril semada seslenip, ‘Allah falan kimseyi seviyor. Siz de onu seviniz!’ der. Hemen ardından gök ahali de onu severler. Sonra yerdeki insanların gönüllerine o kimse hakkında Allah tarafından kabul ve sevgi konulur. Herkes onu sevmeye başlar.”²

Enes bin Malik (ra) der ki: Bir adam geldi ve Resûl-i Ekrem Efendimize (asm):

“Ya Resûlallah! Kıyamet ne zaman kopacak?” dedi. Resul-i Ekrem (asm):

“Sen kıyamet için ne hazırladın ki?” buyurdu. Adam:

“Allah’ın ve Resulünün (asm) sevgisini hazırlayabildim yâ Resûlallah!” diye cevap verdi.

Bunun üzerine Resul-i Ekrem (asm):

“Muhakkak sen sevdiğinle berabersin!” buyurdu.

Enes (ra) der ki: “Biz İslâm’a girdikten sonra Hazret-i Peygamber’in (asm), ‘Sen sevdiğinle berabersin!’ sözünden dolayı duyduğumuz sevincin üstünde daha şiddetli bir sevinç duymadık. Ben, Allah’ı, Resulünü, Ebu Bekir’i ve Ömer’i severim. Ben onların hayır işlerine benzer hayır ve ibadet işlememiş olsam bile, onlara olan bu sevgim sebebiyle ahrette onlarla beraber olacağımı Allah’ın kerem ve inayetinden umarım.”³

MAKAM FARKI BİR ENGEL TEŞKİL EDER Mİ?

Şüphesiz âhirette herkesin bir makamı olacaktır. Ve şüphesiz âhirette ve Cennette sevdiğimizle beraber olmamız, onlarla aynı makamda bulunmamızı gerektirmez. Fakat ne gam: Farklı makamlarda bulunduğumuz halde sevdiğimizle beraber olabilmemiz mümkündür ve bu sırf Allah’ın bir lütfudur. Hz. Peygamber (asm) ile onu seven ümmetinin Cennette beraber olması mümkündür. Bu beraber oluş, Peygamber (asm) ile ümmetinin aynı makamda olduğunu elbette göstermez.

Üstad Bedüzzaman Hazretleri buna, aynı bahçede farklı görme ve işitme kabiliyetlerine sahip olan dostların, kabiliyet farklılıklarından dolayı zevklerinin de farklı olmasına rağmen bir yerde ve beraber bulunmalarının mümkün ve vaki olduğu misalini verir. Aynı dostlardan biri görme kabiliyeti zayıf olduğundan dolayı az ve zevksiz görmekte, diğeri ise mükemmel görmekte ve eksiksiz göz zevkini almakta olmasına rağmen iki dost beraber bir bahçede bulunabilmektedirler. Bu, dünyada mümkün ve vakidir; Cennette de mümkün ve vaki olacaktır. Dost dostuyla beraber

bulunduğu halde her biri farklı makamlarda, farklı zevk ve safa içinde bulunabilecektir.4

Dipnotlar:

1- Müslim, Birr, 49. 2- Müslim, Birr, 48.

3- Müslim, Birr, 50. 4- Sözler, s. 460.